

nogenlunde i Samklang hermed, og man mener ogsaa efter Udtalelser derfra, at dette vil finde Sted.

Der er et andet Punkt, som Udvalget har beskæftiget sig med, det er Spørgsmaalet om Regres for de Grundejere, som ikke finder sig retfærdigt behandlet af Kommissionen. Efter Lovforslaget skal de have Regres til Indenrigsministeriet, ved hvis Afgørelse det skal have sit Forblivende, saa at Spørgsmaal af denne Art ikke kan indbringes for Domstolene. Udvalget mener, at det var bedre, om man fik en anden Instans end Administrationen, idet Embedsmændene i denne ikke just er valgt med det Formaal for Øje at kunne fastsætte saadanne Bidrag for Arealer ved Anlæg af Sporveje. Udvalget foreslaar derfor den Ændring, at hvis der ikke opnaas Tilfredshed, maa der indgives Klage til Indenrigsministeren, der saa foranlediger udnævnt et Overskøn af 4 af Retten udnævnte Mænd og tillige beskikker en Landinspektør til at vejlede dette Overskøn. Det er den samme Fremgangsmaade, som anvendes ved Ekspropriation af Arealer til Udvidelse af Jernbaneanlæg, og det turde ogsaa være en retfærdig Fremgangsmaade her. Man kunde maaske sige, at den er noget omstændelig, og for at begrænse Antallet af de Klager, som muligt maatte fremkomme, hvor det ikke drejer sig om store Beløb, foreslaar man da tillige, at hvis Overskønnet ikke ned sætter Afgiften, skal Klageren selv betale Omkostningerne ved Overskønnet; hvis Beløbet nedsættes, skal Omkostningerne derimod betales af Sogneraadet. Tillige har Udvalget foreslaaet, at der skal kunne vælges Suppleanter for Kommissionsmedlemmerne. Det Forslag vilde Udvalget ikke have stillet, hvis der ikke alligevel skulde stilles Ændringsforslag, men man mener, at det betrygger Kommissionens Virksomhed, og at det navnlig af den Grund er rigtigt at medtage denne Ændring, at dette Lovforslag kan blive Forbillede for andre Lovforslag i Fremtiden.

Jeg skal hermed paa Udvalgets Vegne anbefale Lovforslaget og de stillede Ændringsforslag til Tingets Velvillie.

Indenrigsministeren (Kragh): Det er et meget stort principielt Spørgsmaal, om man i al Almindelighed, hvor Talen er om en Værdiforøgelse af Arealer som Følge af offentlige Foranstaltninger, skal undlade at afkræve Besidderen af disse Arealer, der maaske i Spekulationsøjemed holder dem tilbage fra Udstykning, de Ydelser,

som i øvrigt paalægges de udstykkede Arealer, under Hensyn til Tilvejebringelsen af det fornødne til Forrentning og Amortisation af de offentlige Anlæg, der er Tale om. Det er, som sagt, et meget stort principielt Spørgsmaal, som her rejser sig, og naar hele Udvalget i sin Betænkning i al Almindelighed har udtalt, at man finder en saadan Bidragydelse ubillig, ja, saa kunde det i og for sig være fristende at inkludere sig i en Debat om dette Spørgsmaal, bl. a. for at faa oplyst, om denne Betegnelse „ubillig“ knytter sig til hele den Ydelse, som et saadant Areal vilde ifalde, der foreløbig holdes fri af Udstykning, eller man kun tænker paa saadanne Dele deraf, der med god Grund ikke udstykkes, maaske i mange Tilfælde, fordi det ikke vilde kunne lade sig gøre straks. Men efter den Holdning, som det ærede Udvalg har taget til hele Sagen, er der i og for sig ved denne Lejlighed ingen Anledning til at optage en saadan principiel Debat.

Lovforslaget indeholder en Bestemmelse om, at Gladsakse Sogneraad kan tilstaa Ejere af større landbrugsmæssigt drevne Arealer Henstand med Betalingen, indtil Arealerne udstykkes, og det er ogsaa bragt til Udvalgets Kundskab, at de Ejere af saadanne landbrugs- eller gartnerimæssigt drevne Arealer, der frivilligt har tegnet sig for Bidrag i Anledning af Sporvejsanlægget, vil faa særlig gunstige Vilkaar med Hensyn til de af dem overtagne Ydelser. Jeg takker derfor det ærede Udvalg, fordi man har ladet det blive ved i Betænkningen at henvise til dette Forhold og i øvrigt har ladet sig tilfredsstille af den Erklæring, der er blevet afgivet af Gladsakse Sogneraad, som jeg ogsaa i den Forbindelse maa finde fuldt ud fyldestgørende.

Hvad angaar de stillede Ændringsforslag, er de stillet af hele Udvalget og tiltraadt af mig, og den ærede Ordfører har redegjort for dem, saa der er ingen Anledning for mig til at komme nærmere ind paa dem. Kun skal jeg udtale min Tilfredshed med, at man har indsat en ny Bestemmelse, der dog i nogen Grad sikrer mod, at et alt for stort Antal Sager uden særlig tvingende Grund indankes for det Overskøn, som i Henhold til det af Udvalget stillede Ændringsforslag Nr. 2 nu indføres. Jeg takker, som sagt, det ærede Udvalg for den hurtige og velvillige Behandling af Lovforslaget og kan ligesom Ordføreren anbefale de af Udvalget stillede Ændringsforslag til Vedtagelse i det høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.